

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์วาทกรรมจากการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 19 ทางโทรทัศน์” เป็นการศึกษาเรื่องราวจากการนำเสนอการแข่งขันกีฬา เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจถึงเรื่องราวของกีฬา ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงแนวคิดเกี่ยวกับการกีฬา ประกอบในการศึกษา

หลักปรัชญาทางการกีฬานั้นได้เน้นถึงความเชื่อและคุณค่าที่มีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการมีส่วนร่วมในการกีฬา นักปรัชญาได้ใช้ตรรกและการแก้ปัญหาใช้เป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ และเป็นเครื่องชี้แนวทางชีวิต มนุษย์ทุกคนย่อมมีปรัชญาในการดำเนินชีวิตของตนเอง เป็นสิ่งชี้้นำถึงคุณค่าที่ดีให้แก่ชีวิต การมีปรัชญาในชีวิตนั้นจะเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้เกิดแรงผลักดันในการดำรงชีวิตให้ประสบความสำเร็จได้ดังที่วางแผนไว้ หลักปรัชญาที่เกิดจากการแข่งขันหรือการเล่นกีฬาเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ เช่น สามัคคีคือพลัง รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย

ปรัชญาเป็นตัวกำหนดทิศทางที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จ นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยพัฒนาเสริมสร้างพื้นฐานความเชื่อและคุณค่าของบุคคล ทั้งในด้านการแข่งขันกีฬาและการดำเนินชีวิตประจำวัน

ปัจจุบันกีฬานับว่ามีความสำคัญ ถือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมประจำชาติและวัฒนธรรมอื่นๆทั่วโลก เราจะเห็นเรื่องราวของกีฬาได้จากสื่อต่างๆทั่วไป นอกจากนี้ยังได้เป็นสิ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาได้อย่างมหาศาล ดังเห็นได้จากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่มีประเทศต่างๆเข้าร่วมการแข่งขันทั่วโลก การแข่งขันนี้ทำให้เกิดกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดขนาดใหญ่ ทำให้เป็นที่น่าดึงดูดใจของเหล่าผู้ประกอบการประเภทต่างๆที่เข้ามามีส่วนร่วมกับการกีฬาในรูปแบบของผู้อุปถัมภ์

ความเจริญเติบโตในการสื่อสารการกีฬานั้นได้สร้างโอกาสในอาชีพต่างๆจากการนำเสนอการกีฬา. ซึ่งไม่เพียงแต่การเติบโตในอุตสาหกรรมสื่อสาร หลายปีที่ผ่านมาก็ได้มีการเพิ่มจำนวนของการนำเสนอการกีฬาโดยสื่อ อาชีพต่างๆที่เกิดขึ้นได้แก่ การถ่ายทอดการกีฬา การเขียนเรื่องกีฬา การถ่ายภาพกีฬา และการให้ข้อมูลทางการกีฬา

การเผยแพร่การกีฬาต้องอาศัยความรู้ในเรื่องของเกมกีฬาและความสามารถในการสื่อสารที่ชัดเจน ผู้เผยแพร่จะต้องมีความรู้ประสบการณ์ และทักษะที่ลึที่ที่จะถ่ายทอดเรื่องราวที่เกิดขึ้นไปยังผู้ชมได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

การกีฬานั้นเป็นกระจกสะท้อนโครงสร้างของคุณค่าและความเป็นไปของสังคม Eitzen และ Sage ได้ชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่เหมือนกันโดยทั่วไปของลักษณะของกีฬาและสังคมก็คือ การแข่งขัน แข่งขัน โดยส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับสิ่งของวัตถุ การสร้างอำนาจของตัวบุคคล ความไม่เท่าเทียมกันของอำนาจ

Coakley ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับกีฬาไว้ว่า กีฬาเป็นกิจกรรมที่เป็นการแข่งขันที่รวมถึงการออกแรงทางกายภาพหรือการใช้ความสัมพันธ์ของทักษะทางกายภาพที่จับจ้องโดยบุคคล โดยการรวมตัวของปัจจัยภายในและภายนอก

Wilkerson และ Dodder ได้สำรวจถึงหน้าที่ของกีฬาสังคมไว้ดังนี้

1. การปลดปล่อยทางอารมณ์ (Emotional Release)
2. การดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ (Affirmation of Identity)
3. การควบคุมทางสังคม (Social Control)
4. การสร้างสังคม (Socialization)
5. การเป็นตัวเปลี่ยนแปลง (Change Agent)
6. การรวบรวมทางสติสัมปชัญญะ (Collective Conscience)
7. การสร้างความสำเร็จ (Success)

จากบทบาทความสำคัญทางการกีฬาในสังคมและการเผยแพร่นำเสนอการกีฬาในรูปแบบต่างๆของสื่อ โดยเฉพาะโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อผู้ชมโดยทั่วไป การนำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับการกีฬา เช่น การแข่งขันกีฬาประเภทต่างๆ การแข่งขันกีฬาที่มีความสำคัญทั้งในระดับชาติและนานาชาติ มีผลต่อการสร้างจิตสำนึกในเรื่องของการกีฬาต่อผู้ชม วัฒนธรรมต่างๆที่ได้ถูกสร้างขึ้นถูกเผยแพร่ไปยังที่ต่างๆที่สื่อได้นำเสนอออกไป ผู้ชมกีฬาจะได้รับการซึมซาบถึงสิ่งที่ได้รับจากการปลูกฝังจากการนำเสนอกีฬา

Robert H. Prisuta ได้ทำการศึกษาถึงการถ่ายทอดกีฬาทางโทรทัศน์ พบว่าการถ่ายทอดกีฬาทางโทรทัศน์นั้นเป็นการส่งผ่านถึงคุณค่า พฤติกรรม และความคิดไปสู่ผู้ชม นอกจากนี้ Real (29) ได้ให้มุมมองอีกว่า การกีฬาทางโทรทัศน์นั้นจะสร้างกฎที่เคร่งครัด จากกิจกรรมต่างๆที่ได้กระทำ โดยเน้นถึงการแข่งขัน การถือสิทธิ์ครอบครอง ความโดดเด่นของเพศชาย รูปแบบความบันเทิงที่ได้จากการแบ่งชนชาติ

นอกจากนี้สิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญในการชมกีฬา ก็คือ การบรรยายการแข่งขัน ซึ่งผู้บรรยายนั้นสามารถมีอิทธิพลในการชักจูง เปลี่ยนแปลง ความรู้สึกนึกคิดของผู้ชมได้เช่นกัน ปัจจัยที่ทำให้ผู้ชมได้เลือกชมรายการกีฬา ก็คือ ความตื่นเต้น เร้าใจ การเกิดความรู้สึกร่วม บางคนก็คิดว่าการชมรายการกีฬา ก็เพื่อการพักผ่อน นั่นหมายความว่า หรือบางครั้งก็ชมเพราะไม่มีรายการที่น่าสนใจ

Gantz (1981) ให้ข้อคิดเห็นว่า เพศชายจะเป็นแฟนผู้ชมกีฬามากกว่าเพศหญิงและผู้ชมรายการกีฬาจะมีความคล่องแคล่ว กระตือรือร้น ในการชมมากกว่ารายการบันเทิงประเภทอื่นๆ โดยผู้ชมจะมีการเตรียมศึกษาข้อมูลต่างๆและผู้ชมนั้นจะถูกกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ในการชม เช่น โกรธ ตื่นเต้น คลั่งไคล้ มีความสุข เสรี

การสื่อสารเรื่องกีฬาผ่านสื่อโทรทัศน์ เป็นการสะท้อนถึงความจริงที่เกิดขึ้น เป็นเสมือนการทำให้วัฒนธรรมได้มีการเผยแพร่ไปในวงกว้าง โดยคุณลักษณะของวัฒนธรรมนั้นได้แก่

- 1 เป็นรูปแบบของการรวบรวมและสามารถแบ่งปันกันได้ ซึ่งไม่มีวัฒนธรรมใดที่จะเป็นเอกเทศ โคดเคี้ยวได้อย่างสมบูรณ์
- 2 ต้องเป็นสัญลักษณ์ที่สามารถแสดงออกได้
- 3 มีรูปแบบการจัดลำดับและคุณค่าที่แตกต่างกันไป
- 4 มีรูปแบบที่เป็นระบบ
- 5 มีการเคลื่อนที่และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
- 6 การสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ ถ้าปราศจากการสื่อสารวัฒนธรรมก็ไม่สามารถพัฒนาและอยู่รอดได้

โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารเรื่องราวต่างๆไปสู่ผู้ชมได้ในขอบเขตที่กว้างขวางและสามารถสื่อได้ทั้งภาพและเสียงได้อย่างสมบูรณ์

สื่อสารมวลชนนับว่าเป็นองค์กรที่มีความสำคัญที่มีความเกี่ยวข้องกับการผลิตและการเผยแพร่ความรู้สู่สังคมที่กว้างขวาง ซึ่งความรู้ที่ได้จากสื่อสารมวลชนนั้นจะสร้างให้เราได้มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสังคมรอบตัวเรา ผู้คนโดยทั่วไปจะรับรู้ถึงข้อมูลต่างๆ ภาพลักษณ์และ

ความคิดจากสื่อ และสื่อยังเป็นแหล่งที่ทำให้เราได้รับรู้ถึงประวัติศาสตร์และสถานการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้น นอกจากนี้สื่อยังจะบอกถึงความมีเอกลักษณ์ของผู้คนในสังคมและเป็นข้อมูลสำหรับอนาคตอีกด้วย (Mc.Quail, 64)

ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ทุกครั้งที่ผ่านมา สื่อมวลชนได้ทำหน้าที่เป็นผู้นำเสนอเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นจากการแข่งขัน โดยประเทศเจ้าภาพแต่ละประเทศก็จะเป็นศูนย์กลางที่สื่อมวลชนจากประเทศต่างๆจะเดินทางไปเพื่อนำเสนอเหตุการณ์ที่มีความสำคัญทางการกีฬาของชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาสู่ผู้ชมของประเทศตนเอง โดยสื่อมวลชนแขนงต่างๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสารต่างๆ เป็นต้น

การทำหน้าที่เป็นสื่อกลางของสื่อมวลชนนั้นทำให้ผู้ชมที่ไม่ได้ร่วมอยู่ในเหตุการณ์นั้นสามารถติดตามและรับรู้เรื่องราว ความเป็นไปในเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันกีฬาได้อย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ยังได้เป็นสื่อกลางในการทำหน้าที่การติดต่อสื่อสารระหว่างสถาบัน องค์กร กับผู้ชมได้อีกด้วย โดยการเป็นสื่อกลางนั้นเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน และจากการที่ได้มีการพัฒนาทางเทคโนโลยีทำให้การปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารนั้นถูกกระทำผ่านสื่อเทคนิค เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ โทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น (Mc.Quail, 65)

Denis Mc.Quail ได้ให้คำนิยามถึงภาพลักษณ์ของบทบาทสื่อมวลชนไว้ในรูปต่างๆดังนี้

- 1 สื่อนั้นเปรียบเสมือนหน้าต่างที่ทำให้เราได้เห็นเหตุการณ์และมีประสบการณ์จากโลกภายนอก
- 2 สื่อนั้นเป็นกระจกที่สะท้อนให้เห็นถึงเรื่องราวต่างๆในสังคมทั้งในด้านดีและไม่ดี
- 3 สื่อนั้นทำหน้าที่เป็นผู้เฝ้าประตู หรือผู้กั้นกรองเหตุการณ์ต่างๆที่น่าสนใจ
- 4 สื่อนั้นเป็นสัญญาณหรือผู้ชี้แนะถึงปัญหาความยุ่งยากต่างๆ
- 5 สื่อนั้นเป็นเวทีสำหรับการนำเสนอข้อมูลและข้อคิดเห็นต่างๆผู้ชม
- 6 สื่อนั้นเป็นเสมือนฉากกั้นระหว่างผู้รับสารและโลกแห่งความเป็นจริง โดยการให้มุมมองที่ผิดจากความเป็นจริง เช่น การโฆษณา

นอกจากการเปรียบเทียบบสื่อในรูปแบบต่างๆแล้ว Harold D. Lasswell ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ทางสังคมของสื่อมวลชนไว้ 3 ประการดังนี้

1. หน้าที่ในการพิทักษ์ไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อมทางสังคม ซึ่งหมายถึง หน้าที่ในด้านการสังเกตและติดตามเอาใจใส่เหตุการณ์หรือเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นกับสภาพแวดล้อมทั้งภายใน และภายนอกสังคม เท่ากับว่าทำหน้าที่เก็บรวบรวมและกระจายข่าวสารต่างๆที่ควรแก่การสนใจไปสู่สมาชิกในสังคม เพื่อให้ตระหนักถึงภัยอันตรายและมองเห็น โอกาสหรือช่องทางต่างๆที่มีในสังคม

2. หน้าที่ในการหาความสัมพันธ์ในส่วนต่างๆของสังคม ซึ่งหมายถึง ทำหน้าที่ชี้แจงให้เข้าใจว่ามีส่วนใดในสังคมที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเหตุการณ์ หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น โดยการศึกษารายละเอียดของเหตุการณ์และเรื่องราวเหล่านั้นอย่างรอบคอบ พร้อมทั้งทำหน้าที่ในทางสติความอธิบาย ขยายความเข้าใจให้แก่สมาชิกของสังคม ซึ่งเท่ากับเป็นการกระตุ้นให้มีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เกิดขึ้น

3. หน้าที่ในการถ่ายทอดมรดกทางสังคมจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง ซึ่งหมายถึง หน้าที่ในการสืบทอดความคิดเห็น ความเชื่อ ค่านิยม และบรรทัดฐานทางสังคมจากสมาชิกของสังคมในช่วงยุคสมัยหนึ่งไปสู่สมาชิกในยุคสมัยต่อไป เพื่อเป็นการอบรมให้สมาชิกใหม่ของสังคมได้เรียนรู้ บทบาทและสถานภาพทางสังคม

ต่อมา Charles Write ได้เพิ่มบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนเข้าไปอีกประการหนึ่งคือ

4. หน้าที่ในการให้ความบันเทิง เป็นการสร้างสรรค์ความสนุกสนานเพลิดเพลินให้แก่สมาชิกในสังคม เพื่อเป็นการพักผ่อนและลดความเครียดจากสภาพต่างๆที่แต่ละคนประสบอยู่ในสังคม

Denis Mc.Quail ได้เพิ่มบทบาทหน้าที่ประการที่ห้าของสื่อมวลชน คือการกระตุ้นเร้าหรือผลักดัน Mc.Quail เห็นว่าการกระตุ้นเร้าเป็นสิ่งที่สื่อมวลชนจะต้องปฏิบัติเพื่อพัฒนาผลประโยชน์ของชาติ ส่งเสริมแบบแผนของพฤติกรรมและคุณค่าที่สำคัญบางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาวิกฤต ด้วยเหตุนี้ Mc.Quail จึงเห็นว่าบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนควรเป็นดังนี้

- 1 การให้ข่าวสาร (Information)
- 2 การประสารสัมพันธ์ (Correlation)
- 3 ความต่อเนื่อง (Continuity)
- 4 ให้ความบันเทิง (Entertainment)
- 5 การกระตุ้นเร้า (Mobilization)

โรเบิร์ต เมอร์ตัน (Merton อ้างถึงใน Mc.Quail 1987 : 12-13) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนไว้ว่า ผลที่ได้จากหน้าที่ที่จงใจนั้น เรียกว่า ผลที่ชัดเจน (Manifest) ขณะเดียวกันผลที่ได้จากการไม่จงใจนั้นเรียกว่า ผลที่แอบแฝง (Latent) ซึ่งผลจากการสื่อสารที่ได้นี้หากผลด้านบวกในการธำรงไว้ซึ่งระบบที่เรียกเป็นผลดี (Function) แต่ถ้าเป็นอันตรายเป็นระบบเรียกว่า ผลเสีย (Disfunction) Mc.Quail ได้อธิบายเพิ่มเติมว่าบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนนั้นอาจก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียที่เป็นส่วนที่ชัดเจนและแอบแฝง

จากความสำคัญของกีฬาและหลักปรัชญาที่ได้จากการกีฬาผนวกกับบทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนที่น่าเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการกีฬามายังผู้ชม ประโยชน์ที่ได้จากการกีฬาซึ่งจะเกิดขึ้นคือ ผู้สนใจและเล่นกีฬาอย่างจริงจัง คือ การเสริมสร้างและพัฒนาสุขภาพร่างกายให้เกิดความสมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ นอกจากนี้กีฬายังสามารถช่วยพัฒนาทางด้านจิตใจให้กับผู้เล่นได้อีกด้วย ทำให้ผู้เล่นได้รู้จักการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม รู้จักแพ้ ชนะ และการให้อภัย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกคนก็ทราบกันดีและได้รับการปลูกฝังอยู่เสมอๆ และเมื่อกีฬาได้ถูกนำเสนอให้เป็นกิจกรรมหนึ่งสามารถสื่อเนื้อหาและเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่เกี่ยวกับการกีฬาไปยังที่ต่างๆ ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ทำให้เกิดรูปแบบรายการกีฬาทางโทรทัศน์ขึ้น

วาทกรรมที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอการกีฬาผ่านสื่อโทรทัศน์ ได้ถูกนำมาเป็นประเด็นในการศึกษาถึงสิ่งที่โทรทัศน์ได้นำเสนอไปยังผู้ชม Guy Cook (1992) ได้ให้คำนิยามวาทกรรมไว้ว่า “วาทกรรม” คือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบทกับบริบท (Text & Context) ในลักษณะที่ผู้ร่วมการสื่อสารรับรู้ความหมาย ดังนั้นจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์วาทกรรม คือ การอธิบาย หรือพรรณนา ปรัชญาการที่ต้องการการศึกษาโดยทั่วไป และสิ่งสำคัญที่อยู่ในปรากฏการณ์เหล่านี้ด้วย

การวิเคราะห์วาทกรรมนั้นมิได้เป็นเพียงการวิเคราะห์ภาษาเพียงอย่างเดียว แต่ยังสามารถวิเคราะห์ไปถึงบริบทของการติดต่อสื่อสารว่าใคร กำลังติดต่อกับใคร ทำไม และอยู่ในสถานการณ์และสังคมรูปแบบใด ผ่านสื่อประเภทใด และการพัฒนาการติดต่อสื่อสารนั้นแตกต่างกันในรูปแบบและการกระทำอย่างไร รวมถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อกัน ซึ่งในการศึกษาวิจัยนี้จะเป็นการวิเคราะห์ถึงวาทกรรมที่เกิดจากการนำเสนอการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 19 โดยผ่านสื่อโทรทัศน์ เป็นการสื่อสารเรื่องราววงการกีฬาที่มีความสำคัญในระดับประเทศในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มาซึ่งผู้ชมที่คอยติดตามความเคลื่อนไหวจากการแข่งขันกีฬา สิ่งที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอ นั้นไม่เพียงแต่การถ่ายทอดเรื่องราวการแข่งขันกีฬา ยังได้มีการสอดแทรกถึงค่านิยม คุณค่า และความคิดในเรื่องต่างๆมาสู่ผู้ชมด้วย ซึ่งจะปรากฏอยู่ในรูปแบบต่างๆที่ถูกนำเสนอ เช่น กิจกรรมต่างๆที่ถูกจัดขึ้น

เพื่อสร้างบรรยากาศและสีสันในการจัดการแข่งขัน การโฆษณา การบรรยายเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น เรื่องราวที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและชนชาติ

ในการวิเคราะห์วาทกรรมเฉพาะด้าน (Specific discourse) จากการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 19 ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 19 วิเคราะห์เจาะจงที่วาทกรรมจากการนำเสนอการแข่งขัน โดยรูปแบบต่างๆในการวิเคราะห์ เช่น ลักษณะการเล่าเรื่อง และการถ่ายทอดความหมาย วาทกรรมของโทรทัศน์คือผลผลิตของโทรทัศน์ ด้วยเหตุนี้จึงประกอบไปด้วย รหัส(Code) รูปแบบ(Style) ประเภท(Genres) และแบบแผน(Convention) ที่เห็นเสมอของโทรทัศน์ ซึ่งรวมกันด้วยกิจวัตร(Habit) ตามตารางเวลาและต่อเนื่องที่ถูกกำหนดไว้ และความซับซ้อนทั้งหมดของการปฏิบัติทางอาชีพ ความเกี่ยวข้องกับบริบทและวิธีการที่เราเรียนรู้เพื่อแยกแยะ (Identify) และความหวังในฐานะโทรทัศน์ (O' Sullivan, 1983) วาทกรรมของโทรทัศน์ยังประกอบด้วยความเป็นตัวแทน (Representation) ในการสร้างสำนึกเป็นจำนวนมาก ถูกกำหนดให้เป็นวิธีที่ทำได้โดยการชมหรือการอ่านโทรทัศน์ ที่แน่นอน โดยตรง สม่่าเสมอ และกระตุ้นไปตามสาย การเป็นตัวแทนเหล่านี้สามารถถูกวางแผนได้ ซึ่งเป็นที่เห็นกันอย่างชัดเจนแล้วว่าวาทกรรมของโทรทัศน์มีมากกว่า สิ่งที่อยู่บนจอโทรทัศน์ (อ้างถึงใน จีรวรรณ กมลรัตน์ โยธิน , 2536)

การนำเสนอกีฬาเป็นการนำไปสู่บริบทของการแสดงให้เห็นถึงกลไกในการอธิบาย การปฏิบัติการของสื่อโทรทัศน์ที่เกิดขึ้นอยู่ทุกวัน โทรทัศน์นั้นได้ทำหน้าที่ในการเล่าเรื่อง หรือในบางครั้งก็ทำหน้าที่แสดงความหมายในเรื่องต่างๆ และเรื่องเหล่านั้นก็ได้จากความคุ้นเคยเนื้อหาของเรื่องที่จะเล่า ซึ่งเป็นไปอย่างมีมาตรฐาน เพื่อให้พบกับสิ่งที่ต้องการจากการเล่าเรื่อง การนำเสนอกีฬานานาชาตินั้นจะพูดถึงเรื่องกว้างๆทั่วไป ในบางครั้งก็อาจพูดถึงสิ่งที่เป็นไปได้ในการที่จะทำให้เกิดความขัดแย้ง การสร้างทัศนคติที่ตายตัว และการแปลเหตุการณ์ จะถูกสร้างขึ้นให้เห็นอย่างเด่นชัดเพื่อเชื่อมโยงกับการเล่าเรื่อง และจากการนำสิ่งเหล่านี้มาใช้ในการนำเสนอจะเห็นได้ว่า สื่อโทรทัศน์นั้นจะเป็นตัวแทนในการที่จะสร้างสมความรู้ในเรื่องของความเป็นพวกเขาและพวกเรา Andrew Tudor (411)

ผู้บรรยายและผู้เชี่ยวชาญจะเล่าเรื่องต่างๆให้กับเราทางโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการดำเนินเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์นั้นๆ และจะเป็นผู้เลือกสรรสิ่งที่น่าสนใจเป็นผู้สร้างแรงผลักดันให้กับผู้ชมตามเรื่องราวที่สามารถจะเป็นไปได้ จากแบบแผนที่มีความแตกต่างทั้งทางด้านวัฒนธรรมและเวลา เรื่องที่ถูกกำหนดขึ้นต้องอาศัยตัวดำเนินเรื่อง ขอบเขตความเป็นไปได้และการกระทำที่เป็นที่ยอมรับ ความต้องการในเรื่องของความถูกต้องของเรื่องที่เล่า โดยปราศจากขอบเขตของความต้องการ Andrew Tudor (394)

การนำเสนออีกทางโทรทัศน์ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือ รูปแบบของการเล่าเรื่อง ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความน่าสนใจและน่าติดตามรวมทั้งการสร้างจิตสำนึกและความรู้ผู้ชม

Mac Intyre (1984) ให้ความเห็นว่า การเล่าเรื่อง ทำให้ผู้ฟังเข้าใจการกระทำของผู้อื่น เพราะมนุษย์ใช้การเล่าเรื่องเพื่ออธิบายเรื่องราวและสิ่งต่างๆในชีวิตประจำวัน

Lucaites & Condit (1985) กล่าวว่า การเล่าเรื่อง เป็นสื่อกลางในการทำความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ การเล่าเรื่องสามารถนำมาอธิบายเรื่องราวทุกอย่างในสื่อทุกประเภท ได้แก่ นวนิยาย ละครโทรทัศน์ สุนทรพจน์ โฆษณา การเทศน์ การพูดกันในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังได้เสนอวัตถุประสงค์ของการเล่าไว้ดังนี้

- 1 เพื่อทำหน้าที่ถ่ายทอดจินตนาการ และความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- 2 เพื่อทำหน้าที่ค้นหา เปิดเผย เสนอเรื่องจริง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข่าวสาร ให้ความเข้าใจร่วมกัน หรือเปิดเผยข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่ไม่มีใครรู้มาก่อน
- 3 เพื่อทำหน้าที่โน้มน้าวใจ การเล่าเรื่องต้องเรียบเรียงถ้อยคำ มีรูปแบบและวิธีการเล่า เนื้อหาที่เล่าจะต้องสอดคล้องกับบริบทของศิลปะการพูดที่ไม่อยู่นิ่ง รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูด ผู้ฟัง โอกาส และการเปลี่ยนแปลงใดๆ

นอกจากนี้การใช้แนวความคิดเรื่องทฤษฎีเกี่ยวกับสัญญะวิทยาก็ได้ถูกนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์ถึงสิ่งที่ถูกนำเสนอมาพร้อมกับกีฬา Ferdinand De Saussure นักภาษาศาสตร์ชาวสวิส (อ้างถึงใน สิริชัย สิริกาชะ และ กาญจนา แก้วเทพ , 2533) ได้ให้ความหมายของสัญญะไว้ว่า คือ สิ่งที่สามารถสัมผัสได้ด้วย อาษคนะ (อวัยวะรับสัมผัสทั้ง 5) และเป็นสิ่งที่คนกลุ่มหนึ่งได้ตกลงใช้สิ่งนั้นเป็นเครื่องหมายถึงอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีได้ปรากฏอยู่ในสัญญะนั้น เช่น เวลาเขียนคำว่า “ม้า” โดยที่เรานึกถึง “ตัวม้าจริงๆ” ส่วนที่เป็นเครื่องหมาย (ตัวอักษร “ม้า”) เรียกว่า ตัวหมาย(Signifier) ส่วนตัวม้าจริงๆ เรียกว่า ตัวหมายถึง(Signified) กระบวนการทั้งหมดนี้เราเรียกว่า การสร้างความหมาย(Signification)

ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 19 นี้ ประเทศอินโดนีเซียได้ใช้ หนุมาน เป็นสัตว์สัญลักษณ์ ซึ่งหนุมานนี้ก็คือคิ้วหมาย ซึ่งหมายถึง เจ้าแห่งลิงในวรรณคดีของชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในเรื่องรามายณะ หรือ รามเกียรติ์ โดยที่การสร้างคิ้วหมายนี้ก็ป็นเรื่องราวที่มี รหัส(Code) เป็นสิ่งเชื่อมโยงความคิดที่จะทำให้เราสามารถตีความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ ได้

Roland Barthes (1972) ได้ให้แนวทางในการวิเคราะห์ความหมายที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร คือ การตีความหมายโดยตรง (Denotation) เป็นการตีความหมายสามัญสำนึกและความหมายที่ปรากฏเด่นชัดของสัญลักษณ์ เช่น ลิง หรือ หนุมาน ต่างก็มีความหมายเหมือนกัน คือ เป็นสัตว์ชนิดหนึ่ง และการให้ความหมายโดยนัย (Connotative) โดยสัญลักษณ์จะมีความหมายเชิงวัฒนธรรม ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นเอง มีปฏิสัมพันธ์กับอารมณ์ ความรู้สึก ค่านิยม และวัฒนธรรมของผู้รับสาร นอกจากการให้ความหมายโดยนัยแล้ว ในขั้นนี้ยังได้ให้ความหมายในลักษณะมายาคติ (Myths) ด้วย คิ้วคิ้วอย่างจากสัญลักษณ์ที่ใช้หนุมาน ซึ่งความหมายโดยนัยแล้วเป็นสัตว์ที่ฉลาดและว่องไว และในอีกความหมายหนึ่งก็คือ หนุมานเป็นลิงในวรรณคดีเรื่องรามายณะซึ่งชนชาติในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รู้จักกันดีว่าเป็นลิงทหารเอกของพระราม ที่ใช้ไปทำอะไรก็ประสบความสำเร็จทุกอย่าง เพราะมีความสามารถสูง นอกจากนี้ยังถูกเปรียบให้เห็นถึงความจริงใจ ซื่อสัตย์ และร่าเริงเป็นมิตร โดยการใช้สัญลักษณ์ดังกล่าวก็เพื่อการตีความถึงการเป็นเจ้าภาพที่ดีและเก่งของประเทศอินโดนีเซีย

จากแนวคิด ปรัชญาทางด้านกีฬา ที่สามารถเป็นหลักพื้นฐานในการดำรงชีวิต การสร้างสรรค์สังคม วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของมนุษย์ เนื้อหาและสาระสำคัญของกีฬาได้ถูกนำเสนอ เผยแพร่ออกไปในรูปแบบต่างๆ โดยมีสื่อมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญ บทบาท หน้าที่ของสื่อมวลชนได้เป็นจุดสนใจในการศึกษาถึงการสื่อสารเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากกีฬา ดังเช่น การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 19 นี้ วาทกรรมที่เกิดขึ้นจากการนำเสนอการแข่งขันโดยสื่อโทรทัศน์นั้น จะได้ถูกศึกษาวิเคราะห์ถึง เนื้อหา การบรรยายเล่าเรื่อง การสร้างความหมายต่างๆ เพื่อหาคำตอบจากข้อสันนิษฐานที่ว่า การนำเสนอการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 19 สะท้อนให้เห็นถึงการสร้างความสัมพันธ์ไมตรี และการพัฒนาการกีฬาของประเทศในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันเป็นวัตถุประสงค์หลักในการจัดการแข่งขัน